

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 iunie 2008, ora 10

Ewald Frank

Amin. Puteți lua loc. Nu știu dacă cele două surori ale noastre, sau corul are o cântare potrivită cu Psalmul 51 - „*Zidește în mine o inimă curată*”. Aceasta este rugăciune pe care David i-a adresat-o lui Dumnezeu, din căderea în care s-a aflat. Omul trebuie să recunoască mai întâi că a căzut în păcat și că n-are nicio nădejde, apoi să se roage pentru har și îndurare – astfel poate să-și trăiască mântuirea.

Cine vine, cele două surori, sau corul? Unde este dirijorul corului? O cântare potrivită în context, apoi vom intra în cercetarea Cuvântului.

Aș dori să vă salut scurt și să vă spun un bun venit tuturor și vă doresc tuturor binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu. De fapt eu mi-am notat numele celor ce au sunat. Au fost telefoane de la jumătate din lume. Poate le voi aminti mai târziu. Să ascultăm acum o cântare. [...]

Încă o dată, fiți bineveniți în numele scump al Domnului nostru. Aș dori să întreb cine este aici pentru prima dată, în acest sfârșit de săptămână. Vă rog ridicăți-vă în picioare. Uitați-vă... Dumnezeu să vă binecuvânteze! În mod special, fratele nostru din Grecia, fii binevenit. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate iubit. Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți! Amin! Puteți lua loc.

Suntem recunoscători pentru posibilitatea pe care-o avem de a ne aduna într-un asemenea mod, fără a fi deranjați, venind în prezența Domnului ca să ascultăm Cuvântul Său original, nu răstălmăciri omenești ci Cuvântul lui Dumnezeu așa cum ne-a fost lăsat.

Ieri, pentru prima oară am transmis internațional în zece limbi. Adunarea a putut fi ascultată pe întreg pământul, în cele 10 limbi principale. În acest context mi-a venit gândul următor, și sper să fiu înțeles corect: încă mai există țări care nu au echipamentul necesar pentru conectarea la Internet; ieri m-am gândit că noi, cei care

ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu în acest loc să ne ocupăm ca toți frații noștri chiar și din țările lumii a treia să primească echipamentele necesare, astfel ca pretutindeni ei să poată asculta, urmări și să aibă parte de ceea ce face Dumnezeu acum. Sunteți cu toții de acord? Da. Atunci problema este deja rezolvată.

Ieri am vorbit scurt despre Israel. Astăzi nu vom mai intra în detalii. Desigur, mulți au scris, în toate publicațiile creștine, „Statul Israel - 60 de ani”. Dați-mi voie să amintesc următoarele: când am plecat din Tel Aviv am fost întrebați - de fapt au fost întrebați mai ales conducătorii grupului – cine suntem, ce suntem și așa mai departe. După ce am fost întrebat eu, a fost întrebat și fratele Yochem care stă aici în față, în rândul al doilea – întrebarea principală a fost: „Dvs. credeți în Dumnezeul Israelului sau în Dumnezeul Isus Hristos?” Noi toți îl cunoaștem pe fratele nostru. Răspunsul său n-ar fi putut fi mai potrivit: „Eu cred în Dumnezeul Israelului care ni s-a descoperit în Isus Hristos”. Da... El a lăsat o mărturie în Israel. Și noi am amintit-o ieri: marea problemă constă în falsificarea prin răstălmăcirii, începând cu Geneza, „Să facem om” – s-a răstălmăcit în continuu și omenirea întreagă a fost dusă în rătăcire – de aceea vestirea adevărată este singurul răspuns din partea lui Dumnezeu. Ieri am auzit din citatele fratelui Branham, „Un Cuvânt desăvârșit, făgăduințe desăvârșite, aduce cu Sine credință desăvârșită”. Nu de la voi, nu de la mine, ci totul este lucrat în noi de Dumnezeu, prin Duhul Sfânt.

[Fr. Frank transmite salutările celor ce au telefonat – n.ed.].

O spun din nou: sunt bucuros că Dumnezeu ne-a dat harul să ne adunăm în Numele Lui nederanjați și că putem fi auziți acum în lumea întreagă, că putem transmite acest Mesaj divin în toată lumea împlinindu-se astfel ceea ce scrie în Matei 24.14: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”.

În același fel, în ce privește Israelul avem sarcina de a urmări cum se desfășoară totul, fără a ne amesteca în politică. Astăzi, ministrul german de externe este în Liban, cel francez este în Irak. Și tot în iunie va avea loc în Berlin prima conferință în ceea ce privește orientul mijlociu. Totul indică faptul că suntem aproape de sfârșit, pentru că Israelul, smochinul – vă rog arătați-ne smochinul –

înmugurește. Ieri v-am arătat smochinul în vârstă de trei ani – avea muguri care sunt deja fructe. Acesta este lucrul interesant la smochin: acesta nu înflorește. Mugurii sunt deja fructele. Deci, Dumnezeu a reșezat smochinul – a fost sădit din nou și nu va mai fi deșărădăcinat. Domnul Dumnezeu a strâns Israelul și veghează asupra lui cum veghează păstorul asupra turmei sale. Suntem așa de recunoscători că putem trăi în acest timp când în fața ochilor noștri se împlinește profeția biblică, fie că este scrisă în Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniel, în Vechiul sau în Noul Testament.

Noi am amintit și următoarele: o delegație formată din cei mai înalți prelați din Ierusalim au fost la Vatican vinerea trecută și au avut negocieri cu opt reprezentanți ai Vaticanului. Este vorba despre proprietățile pe care să le dețină Biserica Romană, și care să aparțină Vaticanului. Oricine călătorește în Israel, va vedea câte lucruri aparțin Bisericii Romane și bisericilor ortodoxe și tuturor celorlalte biserici sau religii. Noi n-avem nevoie de teritorii sau clădiri în Israel, ci avem nevoie de vestirea care a ieșit din Ierusalim, de pe muntele Sion, din prima predică ținută de Petru în ziua Cincizecimii.

Apoi am amintit pe scurt despre faptul că la Rottenburg s-a spus că Dumnezeu este femeie – și acesta este un program al Bisericii Romane. Mergem la Psalmul 2.7: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut (zămislit)*”. Dumnezeu este Dumnezeu. Binecuvântat fie Numele Lui minunat. Împreună cu fratele Yochem spunem și noi că Dumnezeul Israelului care s-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru, a devenit Tatăl nostru prin Isus Hristos, Domnul nostru care este Cel întâi născut dintre mai mulți frați. Frați și surori, noi am fost născuți prin același Duh ca și Fiul lui Dumnezeu. Suntem pe deplin fii și fiice ale lui Dumnezeu, născuți din nou la o nădejde vie și așteptăm doar schimbarea trupurilor noastre. Atunci vom fi ca El – 1 Ioan 3.1-3: „*pentru că Îl vom vedea așa cum este*”.

Pentru ca măsura păcatului să fie deplină și înșelătoria să fie totală, avem aici în Idea Spektrum articolul care spune ca protestanții să-și facă și ei semnul crucii „în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt”. Pentru fiecare cititor al Bibliei este clar că această formulă n-a fost folosită niciodată în Biblie. Și vom scrie din nou, că formularea originală din Matei 28 a sunat „Mergeți în toată lumea și

învățați toate neamurile și botezați-le în Numele Meu”. Puteți citi în toată istoria Bisericii, și mai ales în Noul Testament în greacă, de Nestle, unde este scris în nota de subsol care au fost cuvintele din original. Dar în vremea aceea, când a pătruns în creștinism religia elenistică cu toți idolii, zeii și zeițele ei, s-a format doctrina trinitară. Închipuți-vă ce blasfemie: că Dumnezeu ar exista în trei persoane din veșnicie, deși Biblia spune de 6700 de ori că Dumnezeu este Unul și nu există altul pe lângă El. Și citim în sfânta Scriptură că Dumnezeu a spus „Pe Mine Însumi Mă jur”. El n-a avut pe cineva la dreapta sau la stânga pe care ar fi putut să jure, ci a jurat pe Sine Însuși. Noi credem ce a spus Dumnezeuul lui Israel: „*Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn*”.

În întreg Vechiul Testament El s-a descoperit, dar acolo unde dușmanul a dus oamenii în rătăcire, a început cu răstălmăcirea textului din Geneza 1.1. Acolo este scris cuvântul ELOHIM, de 32 de ori, în primul capitol. Acest cuvânt are două sensuri – singular și plural. Singular, referindu-se la persoană, iar plural referindu-se la sarcinile pe care trebuia ca Dumnezeu să le împlinească. Singurul Dumnezeu este totul în toate: El este Creator, Judecător, Răscumpărător, Rege – totul în toate. Cuvântul Elohim este minunat: singular și plural. Singular, referindu-se la Dumnezeu și plural referindu-se la tot ceea ce este Dumnezeu și la cum s-a descoperit El – mai întâi ca și Creator, apoi Cel ce susține, Mântuitor, Rege, Judecător. Dar omenirea a trebuit să umple măsura păcatului.

Noi îi suntem recunoscători lui Dumnezeu că l-a trimis pe fratele Branham, și în ediția cea mai nouă a publicației creștine ACB am pus un anunț cu fotografia fratelui Branham și cu o adunare din 1948 când peste 20 de mii de oameni erau adunați în Seattle, Washington, ca să-l asculte pe acest bărbat al lui Dumnezeu. Titlul este după cum urmează: „Înapoi la Biserica primară”. Urmează apoi textul: „Când lumea nu auzise de Billy Graham, Oral Roberts, Tommy Osborne și alți evangheliști, mii de oameni și-au trăit mântuirea și vindecarea prin slujba lui William Branham (1909-1965)”. Al doilea pasaj spune: „El a vestit fără compromis învățăturile biblice de bază despre Dumnezeu, botez, Cina Domnului ș.a.m.d., așa cum au făcut-o apostolii la început și cum ne-a fost lăsat în Biblie. Dumnezeu a

confirmat însărcinarea fratelui Branham prin semne și minuni extraordinare și a dăruit străpungerea spre cea mai mare trezire în care s-a manifestat vindecarea divină, din toate timpurile”. Pasajul următor: „A fost începutul unei înnoiri duhovnicești care acum, la scurtă vreme înaintea revenirii lui Isus Hristos, ne conduce înapoi la Biserica primară, în practică și învățătură”. Apoi, un rând aici, „Dacă doriți să știți mai multe, vă rugăm să ne scrieți”. Și această publicație ajunge în mâinile cancelarului, în mâinile a zece mii de personalități din țara noastră. Noi n-am vrut să punem lumina sub obroc, ci pe sfeșnic. Această țară să știe că în această epocă profetică, Dumnezeu a trimis un profet autentic care ne-a călăuzit înapoi la Cuvântul autentic. Și pentru acest lucru Îi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu.

Apoi, luna trecută, în 19 mai, în ziarul nostru din Krefeld am citit un articol foarte ciudat. O să citesc... nu se prea potrivește cu tema de azi, dar se potrivește cu Geneza 3: „În Africa de Sud, trei copilași au doi tați. În Johannesburg, un tribunal a hotărât că trei copilași au doi tați”. Conform articolului, unul dintre tați trebuie să plătească [pensie alimentară] numai pentru unul dintre copii. „Acest șofer de taxi din Capetown, a văzut deja după naștere că unul dintre copii era diferit. Acest lucru se întâmplă numai atunci când o femeie are contact sexual cu doi bărbați în decurs de 24 de ore”. Da. Și noi toți știm ce s-a întâmplat în grădina Edenului. Fratele Branham chiar a spus: „La amiază s-a întâmplat asta, și după masă s-a întâmplat asta. După aceea s-au născut doi frați”. Și în acest ziar avem confirmarea.

Imediat vom intra în cercetarea Cuvântului. Dar se pune o întrebare: câți cred că noi am fost născuți în păcatul originar, cum a spus-o David în Psalmul 51? V. 5: „*Iată că sunt născut în nelegiuire, și în păcat m-a zămislit mama mea*”. Apoi urmează strigătul sufletului, rugăciunea care se înalță la tronul lui Dumnezeu: „*Curăță-mă cu isop, și voi fi curat; spală-mă, și voi fi mai alb decât zăpada... Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!*”, ș.a.m.d. Noi toți suntem născuți în păcat, despărțiți de Dumnezeu, fără nădejde în lume aceasta. De aceea trebuie să fim născuți din nou, pentru că ce este născut din carne este carne, și carnea și sângele nu pot moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din

Duh este Duh. De aceea Domnul nostru spune: „*Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să fiți născuți din nou*”.

Deci, noi am înțeles: prin cădere, noi toți am fost atrași și născuți în păcat și de aceea Dumnezeu a trebuit să facă un început nou, prin naștere, prin Duhul, ca să ne aducă înapoi în poziția noastră originală de fii și fiice ale lui Dumnezeu. Lucrul acesta aparține vestirii evangheliei.

Apoi avem ceva foarte extraordinar de la fratele Branham, referitor la întemeierea statului Israel, și ceea ce a experimentat el în această legătură. Din 6 mai 1946 în 7 mai, Națiunile Unite au hotărât în Los Angeles să existe două state, unul Israelian și unul Palestinian. Și fratele Branham spune aici foarte pe scurt ce s-a întâmplat în 6 mai 1946, când steagul Israelului a fluturat din nou peste Ierusalim. Apoi știți, în 7 mai 1946, i s-a arătat îngerul Domnului și i-a poruncit și l-a trimis să aducă această trezire. Apoi spune „o trezire hotărâtă de Dumnezeu”. Apoi revine la subiectul despre Ierusalim, 6-7 mai 1946.

Frați și surori, scumpi prieteni, noi încă trăim în zilele Bibliei și am primit orientare dumnezeiască și învățătură din Cuvânt. Și eu cred că mai ales frații care cunosc istoria Bisericii știu cine și ce a scris, chiar și despre al treilea Reich, despre holocaust – peste 40000 de cărți au fost scrise. Și dacă eu o spun aici cu smerenie că nimeni n-a tras cortina ca să privească acest lucru din punct de vedere biblic... cine are răspunderea pentru aceasta? Pe cine va judeca Dumnezeu?

Frați și surori, cineva poate fi foarte inteligent, poate să aibă cunoștință în ceea ce privește istoria Bisericii, dar aceasta nu ajută. Fără Cuvântul lui Dumnezeu, fără descoperire prin Duhul Sfânt noi nu putem așeza nimic corect, ci din contră, trecem pe lângă așa cum au făcut-o toți ceilalți înaintea noastră. Haideți să-I mulțumim astăzi lui Dumnezeu, în mod conștient, că a existat un 7 mai 1946 și că în seara aceea, când fratele Branham era în Greensmille, rugându-se, și citind Biblia, deodată lumina supranaturală a venit în camera lui și Îngerul Domnului a coborât în această lumină. Fratele Branham tremura și Îngerul Domnului a spus: „Nu te teme. Eu sunt trimis din prezența lui Dumnezeu ca să-ți dau însărcinarea”. Apoi i-a explicat în detaliu cum va avea loc slujba, în prima, a doua și a treia fază.

Frați și surori, chiar dacă oamenii râd de noi, trebuie spus din nou: noi n-am urmat basme meșteșugit alcătuite, n-am alergat după un om care s-a văzut dintr-o dată ca fiind ceva special. Nu. Ci prin descoperirea lucrurilor scrise în Noul Testament și în Vechiul Testament „*Iată, vă voi trimite pe profetul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*”. Cine vrea s-o tăgăduiască, cine vrea s-o scoată din Biblie? Și dacă cineva vrea să spună că acest lucru este scris în Vechiul Testament, eu spun că este scris și în Noul Testament! Matei 17.11: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile*”. În același fel, în Marcu 9.12: „*Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile*”.

Dar miezul este acesta: numai aleșii lui Dumnezeu, care sunt rânduiți pentru viața veșnică, care sunt rânduiți să aibă parte de prima înviere și să participe la răpire, la ospățul de nuntă, numai ei sunt cei care pot să creadă așa cum zice Scriptura. Acum ajungem la ceea ce am citat ieri seară din fratele Branham: Cuvântul desăvârșit conține făgăduințele desăvârșite și cine le crede ajunge la credința desăvârșită care vine din Scriptură și conduce înapoi la Scriptură și care ni-L descoperă pe Dumnezeu și planul Său. Multe lucruri ar putea fi spuse și despre aceasta.

Am două versete pe care doresc să le citesc, din evanghelia lui Ioan, cap. 8. Ioan 8.30-32: „*Pe când vorbea Isus astfel, mulți au crezut în El. Și a zis Iudeilor, care crezuseră în El: Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi*”. Dacă adevărul divin al Cuvântului ne-a fost descoperit prin Duhul Sfânt atunci vom fi scoși¹ afară din toate răstălmăcirile. Atunci toate răstălmăcirile își pierd importanța iar noi ne smerim sub mâna tare a lui Dumnezeu.

Frați și surori, priviți aici: noi toți venim din diferite biserici, din diferite țări, avem diferite învățături, cu un trecut diferit în viața noastră particulară și de asemenea în viața noastră duhovnicească. Cui să-i dea dreptate Dumnezeu? Nu trebuie să ne smerim cu toții înaintea Lui? Nu trebuie să primim cu toții aceeași învățătură dumnezeiască, ca să se împlinescă „toți vor fi învățați de Dumnezeu”? Și această învățătură nu se găsește în nicio biserică, în nicio organizație, ci

¹ Sau: smulși – n.tr.

Domnul Dumnezeu Își învață poporul Său. Cu toții știm că Domnul, înainte de a-Și însărcina ucenicii să meargă în toată lumea și să predice evanghelia, i-a învățat vreme de 40 de zile. Înainte ca un om să-i învețe pe alții, el însuși trebuie ca în prealabil să fi fost învățat de Dumnezeu însuși, și acest lucru are loc numai prin descoperire. Astfel Dumnezeu Și-a trimis slujitorii și profeții.

La ce ne-ar folosi nouă azi să știm ce-a făcut Dumnezeu în întregul Vechi Testament și după aceea la începutul Noului Testament când a împlinit făgăduințele, dacă astăzi n-am ști ce ne-a făgăduit Dumnezeu nouă, și ce este cuprins astăzi în planul de mântuire al Dumnezeului nostru, dacă n-am ști ce este rânduit de Dumnezeu pentru vremea noastră, ce promisiuni, ce mesaj a promis Dumnezeu în planul Său în acest moment decisiv al istoriei omenirii, dacă n-am ști ce face El acum – în concluzie, ce lucrează El acum în Biserică înaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru? Acesta este harul pe care l-am primit noi de la Domnul, și despre care am și cântat... Apoi ne gândim la Cuvântul din Exod 33: „Acum, dacă am căpătat trecere² înaintea Ta, arată-mi căile Tale”. Ioan 1 – din plinătatea Lui noi am primit har după har, har să recunoaștem că nu știm nimic, har să recunoaștem că toate tâlcuirile omenești au dus în rătăcire, har să recunoaștem că acesta este ceasul adevărului. Și odată aceasta a venit peste noi și o mare responsabilitate. Dumnezeu ne-a dat această responsabilitate, ca la sfârșitul timpului de har slava lui Dumnezeu să strălucească pe fața lui Isus Hristos și încă o dată adevărurile biblice să fie predicate într-un asemenea mod, așa cum au fost predicate la început.

Deci, „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei”. Fie ca Dumnezeu să scrie acest verset în inimile noastre. Este foarte important să rămânem în Cuvânt! Pentru că aceasta este mărturia Domnului nostru: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu”. Rugați-vă acum „Doamne iubit, ajută-mă să rămân în Cuvântul tău”. Apoi citim v. 43 – o conversație cu cărturarii – aceștia de fiecare dată s-au împotrivit Domnului nostru. În loc ca ei să tacă din gură, pentru că avuseseră timp suficient să vorbească... Acum sosise clipa când toți cărturarii și fariseii să tacă. Vorbiseră destul și duseseră oamenii în

² sau: har, milă, îndurare – n.tr.

rătăcire, iar acum continuau s-o facă. Apoi Domnul le spune în v. 43 din Ioan 8: „*Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea?*”. Da. Aceeași întrebare poate fi pusă azi tuturor predicatorilor. Nu eu pun această întrebare, ci Domnul. „*Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu*”. Apoi urmează răspunsul: „*Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu*”. Aceasta este marea problemă, și în vremea noastră. Care predicator vrea să asculte Cuvântul lui Dumnezeu? Toți „știu mai bine” și nu mai au nevoie de nicio învățătură, nu trebuie să asculte. Totul se repetă în vremea noastră.

Apoi v. 45: „*Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți*”. Vedem și recunoaștem că credința este un dar de la Dumnezeu. Și noi recunoaștem că credința vine din predicarea Cuvântului și ne aduce în legătură cu Dumnezeu. Și credința duce la descoperirea Cuvântului. Citim de asemenea v. 46 și 47: „*Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți?*”. Avem apoi v. 47, adresat nouă, care ascultăm Cuvântul viu, Cuvântul adevărat, care-l credem: „*Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu*” – acesta este un grup. Urmează al doilea grup: „*voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu*”. Apoi a început problema cea mare – tot timpul au avut loc neînțelegeri cu cărturarii și fariseii care-și închipuiau că sunt în slujba lui Dumnezeu și de fapt totul devenise o tradiție. Dumnezeu nu este în nicio tradiție moartă, El nu este în nicio tradiție ci El este un Dumnezeu viu, și El ni se descoperă așa cum Domnul nostru S-a descoperit deseori ucenicilor după învierea Sa.

Frați și surori, în legătură cu ceea ce am citit ieri seară, încă câteva gânduri din Cuvântul lui Dumnezeu. Noi am citit din Isaia 28, v. 15, 16, 17. N-am citit v. 21 și vreau s-o fac acum. „*Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perațim, și Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit*”. Cap. 29.6: „*De la Domnul oștirilor va veni pedeapsa, cu tunete, cutremure de pământ și pocnet puternic, cu vijelie și furtună, și cu flacăra unui foc mistuitor*”. Mergem în Exod 9 și aici ne este descris ce s-a întâmplat când Dumnezeu a scos din robie poporul Israel. A șaptea calamitate din vremea lui Moise, când Domnul Dumnezeu a spus „*Lasă pe poporul*

Meu să plece, ca să-Mi slujească". Exod 9.13. Apoi citim în v. 17-18: „*Dacă te mai ridici împotriva poporului Meu, și dacă nu-l lași să plece, iată, mâine, la ceasul acesta, voi face să bată o piatră așa de mare, cum n-a mai fost în Egipt, din ziua întemeierii lui și până azi*". A șaptea calamitate a fost grindina, cum am citit noi ieri în Isaia 28, că grindina va nimici adăpostul minciunilor. V. 23 din Exod 9: „*Moise și-a întins toiagul spre cer; și Domnul a trimis tunete și piatră, de cădea foc pe pământ. Domnul a făcut să bată piatra peste țara Egiptului*". Acum urmează minunea păzirii poporului Israel, v. 26: „*Numai în ținutul Gosen, unde erau copiii lui Israel, n-a bătut piatra*". Aleluia. Mulțumiri Dumnezeului nostru. Dumnezeu hotărăște asupra norilor, asupra naturii.

Mergem acum în Iosua 10 și citim din a doua parte a v. 11: „*cei ce au murit de pietrele grindinii au fost mai mulți decât cei uciși cu sabia de copiii lui Israel*". În ambele cazuri, în Exod sub slujba lui Moise, și la intrarea în Canaan sub slujba lui Iosua, judecata lui Dumnezeu a avut loc și grindina a rezolvat lucrurile. Mergem acum la v. 12-13: „*Atunci Iosua a vorbit Domnului, în ziua când a dat Domnul pe Amoriți în mâinile copiilor lui Israel*" A existat o zi când cei cinci regi ai amoriților au fost prinși și Domnul a dat biruința poporului Său. A fost ziua în care Iosua a vorbit, v. 12b: „*și a zis în fața lui Israel: Oprește-te, soare, asupra Gabaonului, și tu, lună, asupra văii Aialonului!*". Cine citește mai departe în v. 13, „*Și soarele s-a oprit, și luna și-a întrerupt mersul, până ce poporul și-a răzbunat pe vrăjmașii lui*". Frați și surori, am putea citi totul... ziua trecuse, soarele era pe cale să apună iar luna ieșise deja și biruința încă nu fusese câștigată. Iosua era în necaz, nu se putea întoarce fără biruință. El s-a uitat în sus spre Dumnezeu și a spus cuvintele: „*Oprește-te, soare, asupra Gabaonului, și tu, lună, asupra văii Aialonului*". Și Domnul a ascultat, a făcut, și după cum scrie în v. 14, „*N-a mai fost nici o zi ca aceea, nici înainte nici după aceea, când Domnul să fi ascultat glasul unui om; căci Domnul lupta pentru Israel*". Iosua posedea făgăduința, avea chivotul legământului, contractul divin (legământul) fusese făcut și Cuvântul era în chivot. Iosua, bazat pe Cuvântul desăvârșit ieșit din gura lui Dumnezeu a acționat cu credință desăvârșită.

Frați și surori, cum este astăzi cu noi? Noi am auzit Cuvântul desăvârșit al legământului, adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu care rămâne în veci, și acest Cuvânt a produs în noi o credință desăvârșită, o încredere desăvârșită în Dumnezeu. Sigur că nu credința în puterea mea sau a ta ne ajută, ci credința că Dumnezeu este cu noi și Își confirmă Cuvântul Său. De fapt n-ar trebui să ne forțăm să credem.

Acum repede textele din Apocalipsa în care să vedem că lucrurile se petrec în vremea când cei doi profeți își vor exercita slujba în Israel. Eu sunt așa de recunoscător pentru Cuvânt și de asemenea pentru încadrarea evenimentelor timpului de sfârșit așa cum ne-au fost lăsate în Cuvântul profeției, în Vechiul și Noul Testament.

Apocalipsa 8. În v. 1 avem tăcerea de aproape o jumătate de ceas, la deschiderea peceții a șaptea, apoi este descoperit conținutul acestei peceți, în v. 2. După aceea ajungem la v. 7. „*Și am văzut pe cei șapte îngeri, care stau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trâmbițe*”. Apoc. 8.7: „*Îngerul dintâi a sunat din trâmbiță. Și a venit grindină și foc amestecat cu sânge, care au fost aruncate pe pământ*”. Putem citi cu toții ce se va întâmpla atunci, așa cum este mărturisit în Biblie.

Eu am spus ieri seară, ce s-a întâmplat vineri, dis de dimineață, de pe la 6 fără 5 minute până la câteva minute după 6: s-a întunecat dintr-o dată și a bătut piatra. Am făcut câteva fotografii – puteți vedea grindina mare cât oul de găină. Cele două acoperișuri ale noastre de plastic au fost avariate, distruse complet și aici avem din nou o privire de ansamblu a ceea ce s-a întâmplat în circa 7 minute. Am pus câteva fotografii pe panourile de afișaj de la ieșire. Întrebarea mea este: de ce am vorbit noi despre aceste lucruri aici, în acest loc, tocmai acum și niciodată mai înainte? În toți anii de mai înainte, niciodată n-am trăit așa ceva. Până acum am auzit la știri, ce s-a întâmplat în China, în Myanmar, unde 78 de mii de oameni au fost uciși. Toți am auzit despre catastrofele naturale din lume – peste 100 de tornade s-au abătut peste SUA și au distrus foarte mult; iar acum noi, în acest loc... de fapt sunt recunoscător. Este timpul când mă trezesc eu de obicei – între 5 și 6 – și chiar în acel moment... mi-am luat mantaua și am ieșit pe balcon și m-am uitat ce se petrecea înaintea ochilor mei. Și deja mi-am amintit ce se va întâmpla, iar astăzi am citit aceste lucruri, și anume ce s-a

întâmplat pe vremea lui Moise, pe vremea lui Iosua, apoi ce se va întâmpla după răpire, când cei șapte îngeri vor suna cu trâmbițele și când îngerul cu al șaptelea potir va turna judecata peste acest pământ.

Să citim din nou v. 7 din Apoc. 8: „*Îngerul dintâi a sunat din trâmbiță. Și a venit grindină și foc amestecat cu sânge, care au fost aruncate pe pământ: și a treia parte a pământului a fost ars, și a treia parte din copaci au fost arși, și toată iarba verde a fost arsă*”. În Apoc.11 de la v. 1 ne este descrisă slujba celor doi martori – iar în v. 15, citim... după versetul 12 unde cei doi profeți, după ce și-au încheiat slujba, au fost luați în cer pe un nor. Urmează v. 15: „*Îngerul, al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: "Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăși în vecii vecilor"*”. Puteți citi cu toții ce este scris în v. 16-17. Să citim v. 17: „*Îți mulțumim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești*”. Apoi ni se spune că „*Neamurile se mâniaseră*” și închipuiți-vă, în v. 19 este scris „*Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis: și s-a văzut chivotul legământului Său, în Templul Său [aleluia]. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ, și o grindină mare*”. Vedeti, ce s-a întâmplat pe vremea lui Moise, a lui Iosua, ce s-a întâmplat deja mai înainte cu Israelul sau ce s-a întâmplat pentru Israel se va întâmpla din nou când va sosi clipa hotărâtă de Dumnezeu.

Acum un cuvânt pentru ca toți să știe unde este locul acestui context. Apoc. 16.17-21. Citesc numai v. 17: „*Al șaptelea a vărsat potirul lui în văzduh. Și din Templu, din scaunul de domnie, a ieșit un glas tare, care zicea: "S-a isprăvit!"*”. Aici este scris același Cuvânt ca și în evanghelia după Ioan: „*S-a isprăvit!*”. „*S-a isprăvit!*”. V. 18: „*Și au urmat fulgere, glasuri, tunete, și s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa de tare, cum, de când este omul pe pământ, n-a fost un cutremur așa de mare*”. Am putea citi mai departe... dar îi datorăm lui Dumnezeu și vouă să citim două locuri din Noul Testament, pentru că așa cum spuneam ieri seară, indiferent despre ce temă vorbim... toate temele sunt biblice, dar nu toate vorbesc despre chemarea afară și pregătirea și desăvârșirea Bisericii. Toate evenimentele timpului de sfârșit sunt iluminate – așa le avem descrise în Cuvântul profetic. Dar

ce a fost făgăduit Bisericii? 2 Cor. 11.2 – aici Pavel are un singur lucru înaintea ochilor: nu ziua Domnului, nu Judecata, ci Mireasa Mielului pe care a vrut s-o înfățișeze înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată. 2 Cor. 11.2 și 3, binecunoscute nouă tuturor: „*Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu*”. Frați și surori, scumpi prieteni, dacă noi vorbim uneori puțin mai tare atunci este din pricina geloziei dumnezeiești, pentru că noi dorim ca toți cei care au fost chemați afară de Dumnezeu, să nu mai fie duși în eroare, în rătălmăcire. În punctul acesta noi suntem geloși nu cu o gelozie proprie, ci după cum este scris aici, cu o gelozie dumnezeiască - puteți înțelege acest lucru? - cu această răspundere care este în legătură cu vestirea ultimului mesaj. „*Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată*”. În Vechiul Testament, în profetul Osea Domnul Dumnezeu spune „*Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare*”. Aici este arătată relația de dragoste dintre Mire și Mireasă, iar în Mat. 25 este scris: „*Iată, Mirele vine*”. Iar Pavel scrie „*v-am logodit cu Hristos, ca pe o fecioară curată și vreau să-I fiți înfățișați fără a fi amăgiți din nou de șarpe, așa cum a fost Eva amăgită de viclenia acestuia*”. „*Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Hristos*”. Vă rog, privegheați asupra sufletelor voastre, și fiți siguri că Dumnezeu veghează asupra noastră a tuturor, din pricina Cuvântului Său pe care l-am auzit și l-am crezut.

Apoi ne este spus în v. 4: „*În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit*”. Frați și surori, o spun cu durere și unii deja și-au dat seama că eu am slăbit³, dar vă spun că și starea credincioșilor, starea din mijlocul credincioșilor care se referă la mesaj și la mesager este strigătoare la cer. Toți rătălmăcesc după cum le place și umblă pe căile lor proprii, și toți disprețuiesc Cuvântul lui Dumnezeu. Și ei pretind că numai profetul a cunoscut Cuvântul și numai lui i-a fost descoperit și rezultatul acestei descoperiri este în predicile fratelui Branham. Sună bine, da, dar după înțelegerea Scripturilor, pe care ne-a dat-o Domnul,

³ în greutate – n.tr.

s-a întâmplat așa: Dumnezeu Și-a trimis profetul dar ca și odinioară, legătura, ca și odinioară, n-a fost cu Pavel... Pavel n-a spus „eu am însărcinarea să vă logodesc cu mine” – nu! „Eu v-am condus la Hristos, v-am logodit cu Hristos, voi nu sunteți proprietatea mea, ci a Lui”. Același lucru se aplică și mesagerului din vremea noastră. Dumnezeu nu ne-a legat de William Branham, ci ne-a adus în legătură cu Sine, prin Cuvânt și prin Duh, prin harul Său. William Branham a fost un om ca și noi. Dar Cuvântul pe care i l-a descoperit Dumnezeu ne-a devenit scump, și cum am spus-o deseori, fiecare predică ținută de el a venit din Cuvânt și ne-a condus înapoi în Cuvânt. Spuneți AMIN. Fiecare predică ne-a condus la Dumnezeu și la Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum, doresc să citesc binecunoscutul cuvânt din Efeseni 4 de la v. 1: *„Vă sfătuiesc dar eu, cel întemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea, pe care ați primit-o”*. O chemare înaltă, cea mai înaltă chemare divină ne-a fost adresată, aceea de a fi într-o zi ca Domnul și Răscumpărătorul nostru. V. 2: *„cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste”*. Vreți să fiți de acord cu acest lucru, într-un duh de rugăciune, și spunând un AMIN? Cum ne-a primit Dumnezeu pe noi în Hristos, tot așa vrem să ne primim și noi unii pe alții.

În v. 3 se vorbește despre unire: *„și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii”*. Dușmanul provoacă dușmănie, aduce tulburare, dezbină. Cum a scris Pavel, *„Căci sunt gelos pe voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu”*. *„și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii”*. Apoi urmează rezumatul, în v. 4-5: *„Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți”* și astăzi de asemenea, în mijlocul nostru. Noi primim acest Cuvânt într-un mod foarte personal. Cred c-am auzit un AMIN de la fratele Kolviti din Finlanda. Da, noi suntem adunați aici de pe continentul european și suntem în legătură și cu toți cei ce sunt acum online. Fie ca toți cei ce aparțin Trupului Domnului, toți ce fac parte din Mireasă să asculte glasul Mirelui. Și așa cum în domeniul natural

mirele găsește o mireasă și se încrede în ea iar ea se încrede în el și amândoi așteaptă să aibă loc căsătoria, tot așa citim și noi în Apoc. 19 că *„a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit, și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat”*. Dacă astăzi sunt în mijlocul nostru frați și surori care s-au dedicat lui Dumnezeu și care sunt gata să facă și pasul al doilea și anume botezul, așa cum a fost spus în prima predică – și aceasta este în vigoare până la ultima predică – *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh”*. Botezul confirmă iertarea păcatelor. Iertarea are loc prin sângele Mielului. Și în Vechiul Testament și în Noul Testament, iertarea vine întotdeauna prin sânge. Este scris: *„Acest pahar este legământul cel nou, făcut în sângele Meu, care se varsă pentru voi”*. Iertarea, împăcarea, harul și mântuirea sunt în sânge, prin sângele Mielului în care a fost viața divină – aceasta ne-a fost dăruită prin harul Său. Botezul este un pas de credință și ascultare care dovedește că am devenit credincioși – conform Marcu 16.16: *„Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit”*. Toți cei care au venit la credință, toți cei care au crezut, din Biserica primară, toți cei care au devenit credincioși, toți cei care au primit iertarea păcatelor lor și toți cei ce L-au mărturisit pe Isus Hristos ca Mântuitor personal al lor, au fost botezați. Același lucru este valabil astăzi, în mijlocul nostru și pretutindeni. Toți cei ce L-au primit pe Isus Hristos ca Mântuitor al lor personal, prin credință, trebuie să facă pasul botezului pentru că astfel adaugă ascultarea la credință, și apoi credința și ascultarea aparțin una celeilalte, așa cum în trecut necredința și neascultarea au aparținut una celeilalte. Este pur și simplu dovada că oamenii au fost răstigniți cu Hristos, că au murit pentru El, că nu mai trăiesc pentru ei înșiși, că nu hotărăsc pentru ei înșiși ci și-au dedicat viețile lor lui Dumnezeu, care a hotărât ca ei să devină credincioși și să fie botezați.

Deci, fie ca Domnul Dumnezeu să binecuvânteze Cuvântul Său pe care l-am auzit noi în acest week-end, fie că a fost vorba despre Israel și toate celelalte împliniri ale profeției biblice, fie că a fost vorba despre Biserică, credință, ascultare, învățătură, totul – noi primim totul, așa cum ne-a fost descoperit de Dumnezeu prin harul Său. Vă rog

înțelegeți: eu sunt gelos – și noi ca frați... întrebați-i pe toți frații de aici, care slujesc cu Cuvântul – suntem geloși pentru voi cu o gelozie dumnezeiască, și dorim ca împreună să vedem slava lui Dumnezeu. Eu cred că Dumnezeu ne-a chemat afară, ne-a condus afară ca să ne aducă în conformitate cu Cuvântul Său și cu voia lui, și continuă să ne aducă în conformitate cu Cuvântul, ca la sfârșit Mireasa și Mirele să fie o inimă, așa cum spune o cântare germană.

Astăzi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru vorbirea Sa, pentru lucrarea Sa. Am o întrebare: ne-a deschis Dumnezeu înțelegerea pentru Scriptură, pentru cuvântul profeției? Spuneți Amin! Atunci să ne ridicăm și să cântăm împreună „Așa cum sunt”. Apoi ne vom ruga pentru toți cei ce doresc să fie botezați. [...]

Toți cei ce doresc să fie botezați, să vină acum în față. Veniți în față, și noi mai cântăm o dată această cântare. [...]

Suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu că voi puteți asculta acum, deși vorbiți altă limbă. Voi auziți Cuvântul lui Dumnezeu în limba voastră – așa a fost și în ziua Cincizecimii, la turnarea Duhului Sfânt: toți au auzit în limba lor vestirea și faptele mari ale lui Dumnezeu. Pentru voi, cei care veniți din Grecia, suntem recunoscători într-un mod deosebit. Dumnezeu a purtat de grijă să nu mai existe cortina de fier. Noi putem folosi timpul, ne putem folosi de deschiderea granițelor, ne putem folosi de ușile deschise, ca să predicăm Cuvântul. Când mă gândesc că avem transmisiuni în Australia, Noua Zeelandă, Canada, SUA și de asemenea în Kazahstan, Alma Ata, și că sunt oameni care ne scriu deseori scrisori pentru că au auzit predica și aceasta le-a vorbit... Și astăzi voi sunteți aici. Da, noi ne bucurăm pentru voi. Ne bucurăm din toată inima, ne bucurăm împreună cu voi. Da... Fie ca Domnul să-i binecuvânteze pe toți cei au venit în față, 2, 4, 6, 10 persoane care vor fi botezate. Astăzi a fost exprimată dorința ca după botez să ne rugăm iarăși pentru toți cei ce o doresc. Și acest lucru îl facem după botez. Da, veniți la birou și ne vom ruga pentru toți cei care, după botez, doresc să fie puse mâinile peste ei, și să se facă rugăciune pentru ei. Aceștia sunt oameni care au citit Fapte 8. Da...da. Și după aceea a venit credința, din predica pe care o găsim acolo... Și în acest loc noi suntem gata să facem tot ce este

mărturisit în cartea Faptelor. Și Dumnezeu își dă binecuvântarea Lui la aceasta.

După botez și după ce mâncați ne putem aduna aici, ne putem ruga. Poate mai sunt și alții care doresc să ia parte la această rugăciune. Acum îl rugăm pe fratele Schmidt să vină. El este omul pe care Dumnezeu l-a binecuvântat. Apropos, familia Russ vă salută pe toți. Fratele Schmidt și cu mine l-am vizitat pe fratele Russ, și l-am găsit sănătos însă el mai are ceva probleme cu mersul. Noi nu ne-am pierdut speranța, nu ne-am pierdut credința, noi ținem tare de credință căci la Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.

Tu ți-ai dedicat viața Domnului? Soră scumpă, vorbești germana? [Fratele Frank se adresează în continuare celor ce vor fi botezați – n.tr.] Este necesar ca toți cei ce vor fi botezați să înțeleagă exact ce este spus, să înțeleagă despre ce este vorba. Astăzi voi încheiați un legământ cu Dumnezeu. Voi confirmați din partea voastră un cuget curat înaintea lui Dumnezeu, așa cum scrie în Petru. Astăzi, prin botez, voi confirmați că L-ați primit pe Hristos, Răscumpărătorul și Mântuitorul nostru, că ați murit cu El și că nu veți mai trăi pentru voi înșivă, ci voia lui Dumnezeu va avea loc în viața voastră și că puteți spune precum Pavel în Galateni 2.20: „*trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*”. Astăzi mergeți cu o credință desăvârșită la botez, că ați murit cu Hristos, că ați fost împăcați cu Dumnezeu, că ați devenit o proprietate a lui Dumnezeu, și apoi încheiați legământul unui cuget curat. Nu vă îngrijorați de viitor. Dumnezeu cunoaște viitorul, El poartă răspunderea pentru voi. Credeți-L, încredeți-vă în El, și El va face să se împlinească.

Acum, fratele Schmidt va spune câteva cuvinte, apoi se va ruga cu credincioșii, și după aceea ne vom ruga împreună.

[...]

Acum vom mulțumi împreună. După cum scrie în Romani 16 și Fapte 4, ei „și-au ridicat glasul toți împreună” și au mulțumit lui Dumnezeu. Așa cum cântăm împreună, putem și mulțumi împreună. Totul își are locul: rugăciunea individuală, rugăciunea comună, tăcerea își are locul ei, apoi uneori poate să fie mai tare. Noi nu suntem întotdeauna ca la cimitir – uneori suntem într-o stare ca la înviere. „El nu este aici, El a înviat”. El trăiește, mormântul este gol și noi putem

trăi împreună cu El. Dacă noi nu-I mulțumim lui Dumnezeu, cine s-o facă? Dacă noi, care mărturisim că am primit descoperirea Cuvântului, descoperirea lui Isus Hristos, prin harul Său, [...n-o facem...] – căutați astăzi o biserică care este de acord cu Apocalipsa 19, unde spune că „mărturia lui Isus este duhul profeției”. Căutați-o! Frați și surori, poate numai în veșnicie vom fi conștienți de privilegiul pe care ni l-a dat Dumnezeu, de a primi Cuvântul proaspăt descoperit. Mulțumiri lui Dumnezeu. Acum ne ridicăm glasurile – nu trebuie s-o facem foarte tare, dar fără îndoială că o putem face împreună.

Doamne iubit, Tu, Dumnezeul veșnic credincios, Îți mulțumim din toată inima noastră. Timpul sfârșitului a sosit, venirea Ta este aproape, chivotul legământului este deschis, Cuvântul Tău este descoperit. Noi Îți mulțumim din toată inima noastră. Facă-se conform voii Tale cu poporul Tău, și binecuvântează în toate popoarele, limbile și neamurile. Facă-se conform voii Tale cu toți dintre noi. Ție, Dumnezeul Atotputernic, Îți aducem mulțumiri și pentru acest weekend. Și tot poporul să zică Aleluia! Aleluia. Aleluia. Aleluia.

Înainte de a cânta ultima cântare, dorim să vă salutăm pe toți, începând din Finlanda, Suedia, până în Palermo, Grecia, România, Franța, Africa întregă, Elveția, Austria, Rusia, Polonia, Cehia, Slovacia. Toți cei ce-L iubesc pe Domnul iubesc Cuvântul Lui. Ei nu se poticnesc, ei ascultă, nu se împotrivesc ci ascultă. Și în clipa când ascultăm, Domnul poate vorbi cu noi și ni-l poate descoperi.

Sunteți bucuroși că ne mai putem aduna astfel? Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze și să fie cu noi! „Aleluia, fii slăvit” – să cântăm. [...]

Dați-vă mâna și urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu.